

॥ १२ ॥ १३ ॥ अपमन्युनागतामर्षेणेत्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ अप्रतिश्रुत्यानङ्गीकृत्य ॥ १६ ॥ पञ्चरातंकोट्योवर्षाणितानिषोडशपञ्चच ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

नारदउवाच एवमुक्ताभवत्प्रीताप्राञ्जलिर्भगवन्मुखी ॥ संहारेनाकरोद्बुद्धिप्रजानांहितकाम्यया ॥ १२ ॥ तूष्णीमासीत्तदादेवः प्रजानामीश्वरेश्वरः ॥ प्रसादं चागमत्क्षिप्रमात्मनैव प्रजापतिः ॥ १३ ॥ स्मयमानश्च देवेशो लोकान्सर्वानवेक्ष्य च ॥ लोकास्त्वासन्यथापूर्वं दृष्टास्तेनापमन्युना ॥ १४ ॥ निवृत्तरोषेतस्मिंस्तु भगवत्यपराजिते ॥ साकन्यापि जगामाथ समीपात्तस्य धीमतः ॥ १५ ॥ अपस्तृत्या प्रतिश्रुत्य प्रजासंहरणं तदा ॥ त्वरमाणा च राजेन्द्र मृत्युर्धनुकमभ्यगात् ॥ १६ ॥ सा तत्र परमं तीव्रं च चारव्रतमुत्तमं ॥ सा तदा त्येकपादेन तस्थौ पद्मानिषोडश ॥ १७ ॥ पञ्चचाब्दानिकारुण्यात्प्रजानां तु हितैषिणी ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः प्रियेभ्यः सन्निवर्त्य सा ॥ १८ ॥ ततस्त्वेकेन पादेन पुनरन्यानि सप्त वै ॥ तस्थौ पद्मानिषट्चैव सप्तचैकं च पार्थिव ॥ १९ ॥ ततः पद्मायुतं ता तमृगैः सह च चारसा ॥ पुनर्गत्वा ततो नंदां पुण्यां शीतामलोदकां ॥ २० ॥ अप्सु वर्षसहस्राणि सप्तचैकं च सानयत् ॥ धारयित्वा तु नियमं नंदायां वीतकल्मषा ॥ २१ ॥ सा पूर्वकौशिकीं पुण्यां जगाम नियमैधिता ॥ तत्र वायुजलाहारा च चारनियमं पुनः ॥ २२ ॥ पञ्चगंगासु सा पुण्या कन्या वेतसकेषु च ॥ तपोविशेषैर्बहुभिः कर्षयद्देहमात्मनः ॥ २३ ॥ ततो गत्वा तु सा गंगां महामेरुं च केवलं ॥ तस्थौ चारमेव निश्चेष्टा प्राणायामपरायणा ॥ २४ ॥ पुनर्हिमवतो मूर्ध्नियत्र देवाः पुराय जन् ॥ तत्राङ्गुष्ठेन सा तस्थौ निखर्वं परमा शुभा ॥ २५ ॥ पुष्करेष्वथ गोकर्णेनैमिषे मलये तथा ॥ अपाकर्षत्स्वकं देहं नियमैर्मानसप्रियैः ॥ २६ ॥ अनन्यदेवतानित्यं दृढभक्तापितामहे ॥ तस्थौ पितामहं चैव तोषयामास धर्मतः ॥ २७ ॥ ततस्तामब्रवीत्प्रीतो लोकानां प्रभवो व्ययः ॥ सौम्येन मनसाराजन्प्रीतः प्रीतमनास्तदा ॥ २८ ॥ मृत्यो किमिदमत्यंतं तपांसि चरसीति ह ॥ ततो ब्रवीत्पुनर्मृत्युर्भगवंतं पितामहं ॥ २९ ॥ नाहं हन्यां प्रजादेव स्वस्थाश्चाक्रोशतीस्तथा ॥ एतदिच्छामि सर्वेश त्वत्तोवरमहं प्रभो ॥ ३० ॥ अधर्मभयभीतास्मिततो हंतप आस्थिता ॥ भीतायास्तु महाभाग प्रयच्छाभयमव्यय ॥ ३१ ॥ आर्त्ता चानागसीनारीया चामि भवमे गतिः ॥ तामब्रवीत्ततो देवो भूतभव्यभविष्यवित् ॥ ३२ ॥ अधर्मो नास्तिते मृत्योः संहरं त्याइमाः प्रजाः ॥ मया चोक्तं मृषा भद्रे भवितान कथंचन ॥ ३३ ॥ तस्मात्संहर कल्याणि प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः ॥ धर्मः सनातनश्च त्वां सर्वथा पावयिष्यति ॥ ३४ ॥ लोकपालो यमश्चैव सहाया व्याधयश्च ते ॥ अहं च विबुधाश्चैव पुनर्दास्याम ते वरं ॥ ३५ ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥